

точисленіето ѝ, въ противенъ случай изгубва правото си, да са тѣжи противъ джирантытъ и противъ истыя ѝ издатель ако е ималъ той предвидѣніето ѝ. Този срокъ е една година за мѣнителницытъ, които сж издадени отъ Южнытъ Африканскы крайбрѣжія, безъ да са исключи и Мысльтъ Добра-надежда; Сжщо една година е срокътъ и за мѣнителницытъ, които са издадени отъ сухоземнытъ Американскы мѣста и островы, както и отъ сухоземнытъ Индійскы мѣста и островы, и отъ сѣко друго отдалѣчено мѣсто. Сжщото изгубванье на правдинытъ ще става за приносителя на мѣнителница, която са плаща въ поевлѣніето си, или подиръ единъ или по-вече дни или мѣсецы отъ поевленіето, що е издадена въ мѣстата или въ търговскытъ търгове на Османската Държава за да са заплати въ чуждина (иностранио мѣсто), ако не бы поискалъ заплащаньето или приеманьето ѝ въ разстояніето на горѣреченнытъ срокове за сѣко отстояніе на единъ *конакъ* пѣтъ (*). Горнытъ срокове са одвояватъ въ военно време. Реченнытъ постановленія не докочать противнытъ условія, които быхж станжли между приимателя, издателя, еще и между истытъ джиранты.

Чл. 118.) Приносительтъ на мѣнителница е длѣженъ да поиска нейното заплащанье на падежа ѝ.

Чл. 119.) Отричаньето на заплащаньето трѣба да са удостовѣрява на утрѣшныя день отъ истеченіето на срока ѝ, чрѣзъ документъ, называемъ протестъ за неплащанье. Този день ако е празниченъ по Закона, протестътъ става на утрешныя день.

Чл. 120.) Приносительтъ не са освободява отъ протеста за неплащаньето, нито чрѣзъ протеста за неприеманьето, нито чрѣзъ смъртьта или испаданье въ несъстоятелность на онуй лице, до което са е издала (теглила) мѣнителницата; ако са случи да испадне въ несъстоятелность приимате-

(*) Единъ *конакъ* пѣтъ, значи отстояніето отъ едно мѣсто до друго, което може да извърви единъ человекъ прѣзъ единъ день н. п. отъ Цари-градъ до Одринъ са считатьъ четиры *конака* пѣтъ.